

Blockaden i perspektiv

Blockaden i perspektiv

Världens mäktigaste land har valt att obevekligt, skrupelfritt och skamlöst straffa tio miljoner människor för att de inte vill vara en kopia av de kolonier som landet äger.

Vid ett samråd nyligen med Kubas biträdande utrikesminister Carlos Fernández de Cossío gav han mig en siffra som på ett tydligt sätt sammanfattar bestraffningens utdragna karaktär: om man beräknar den kumulativa effekten av USA:s ekonomiska blockad mot Kuba sedan 1960, och justerar för dollarns värdeminskning gentemot guld, uppgår den totala kostnaden till 1 biljon 499 miljarder 710 miljoner dollar. Detta är den materiella balansen i ett långvarigt ekonomiskt krig, utformat för att kväva, inte för att övertyga.

Men i tider då eufemism är den diplomatiska normen kallas denna historiska aggression för 'embargo' och presenteras som en principiell politik. Och som om cykler vore ritualer har president Donald Trump, ja, samme man som lovade att Mexiko skulle betala för en mur som ingen byggde, återupptagit sitt korståg mot Kuba med ett nytt nationellt säkerhetspresidentiellt memorandum.

Han har gjort det utan att rodna, med den hycklande högtidlighet som kännetecknar en person som låtsas moralisera samtidigt som han inför en blockad som bara skadar det kubanska folket. Än en gång åberopas frihet för att rättfärdiga dominans.

Memorandumet är den senaste versionen av den numera välkända manualen för att kväva ett land utan att behöva använda bomber. En cynisk uppdatering, dold i laglighet, som återaktiverar sanktioner, extraterritoriella påföljder och absurda förbud i syfte att sabotera alla möjligheter till oberoende utveckling på ön. Och vid rodret för apparaten står naturligtvis Marco Rubio, denna mångsidiga tjänare av andras intressen som, beroende på vad som är lämpligt, tjänstgör som senator, nationell säkerhetsrådgivare, USAID-chef, ställföreträdande utrikesminister och arkivarie på utrikesdepartementet. Ett veritabelt enmansband av antikubansk animositet.

"Kuba säljer sig inte, inte heller ger det upp"

Om man beräknar den samlade effekten av USA:s ekonomiska blockad mot Kuba sedan 1960 uppgår den totala kostnaden till 1.499,71 miljarder dollar.

Och vilka är de verkliga effekterna av denna ?ädla? politik? Låt oss göra en uträkning. Varje 21 timmars blockad motsvarar 12 miljoner dollar, exakt vad det kostar att garantera insulin under ett år till alla diabetespatienter på Kuba. Men vem behöver insulin när man kan få frihet tillverkad i Florida?

Nio dagars blockad motsvarar 129 miljoner dollar. Tillräckligt för att täcka alla medicinska förnödenheter som kan spenderas på landets sjukhus under ett år. Men vi vet redan att det i de mänskliga rättigheternas namn är bekvämt att förvägra ett folk till och med en spruta.

Och medan denna administrativa bestraffning med messianska pretentioner fulländas, upprepar de vanliga talesmännen manuset: ?det finns ingen blockad?, ?det är en ursäkt från den kubanska regeringen?, ?modellen är skyldig?. Manuset är välbekant och blir alltmer plump. Sanningen är att den årliga budget som Kuba behöver för att garantera befolkningen nödvändiga mediciner (339 miljoner dollar) motsvarar 25 dagar av blockadens effekter. En månad av amerikansk utrikespolitik: ett år av förstörd folkhälsa.

Trots detta har landet lyckats upprätthålla hälsoindikatorer som många länder i den globala södern skulle avundas, t.ex. en spädbarnsdödlighet på 7,1 per 1 000 levande födda, en indikator som var ännu mer framgångsrik före pandemin och den skärpta blockaden på 3,9 per 1 000 levande födda. Detta trots att de direkta skadorna av blockaden på hälso- och sjukvårdssystemet översteg 268 miljoner dollar bara under den senaste rapporteringsperioden. Detta är inte ett mirakel, utan snarare en politisk satsning, en statlig prioritering. Något som på andra ställen bara är en valslogan.

Den årliga budget som Kuba behöver för att garantera befolkningen nödvändiga mediciner (339 miljoner dollar) motsvarar 25 dagar av blockadens effekter.

Så vad exakt är Kubas brott? Att stödja ett offentligt hälso- och sjukvårdssystem? Att skicka läkare i stället för trupper? Att vägra skriva kontrakt med gamfonder? Att inte be om tillstånd att existera? Exakt det. Brottet är autonomi. Brottet är suveränitet. Och mot bakgrund av detta har världens mäktigaste land valt att obevekligt, skrupelfritt och skamlöst straffa tio miljoner människor för att de inte vill vara en kopia av de kolonier som tillhör landet, som syster Puerto Rico.

Det nya memorandumet är i stor utsträckning en politisk eftergift till personer som Marco Rubio, som har lyckats förvandla sitt personliga korståg mot Kuba till en val- och inflytelserik plattform inom det republikanska partiet. Den sammanför exilhögerns intressen, det industripolitiska komplex som drar nytta av konflikten och en manikeisk berättelse som behöver behålla Kuba som en symbolisk fiende för att rättfärdiga sin existens.

Det som i slutändan återstår är en omänsklig, illegitim och djupt hycklande politik. Ett folk döms till knapphet, isolering och lidande, samtidigt som man predikar demokrati. Resor, penningförsändelser och familjeband kriminaliseras, samtidigt som det talas om frihet. Handel, utbildning och hälsa hindras, samtidigt som internationell rätt åberopas.

Men det spelar ingen roll. Det kommer alltid att finnas en senator som är villig att rättfärdiga allt med sin bästa återanvända kalla kriget-retorik. Även om det innebär att hålla den ekonomiska snaran hårt runt halsen på ett helt folk, i namn av den abstrakta frihet som ingen äter, som ingen botar, som ingen lär ut, men som tjänar, ja, till kampanjarbete.

María Teresa Felipe Sosa - Canal Red, Cubainformacion 250713 (ZT)

Manual ilustrado para estrangular a un país (y llamarlo política exterior)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg 40 54 11 -0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

(150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande) Samma swish som ovan.